

[Accueil](#)[Revenir à l'accueil](#)[Collection Mythologiae libri decem, Francfort, André Wechel, 1581](#)[Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre IX](#)[Item Mythologia, Francfort, 1581 - IX, 17 : De Belidibus](#)

Mythologia, Francfort, 1581 - IX, 17 : De Belidibus

Auteur(s) : Conti, Natale

Collection Mythologia, Francfort, 1581 - Livre X

Ce document a pour résumé :

[Mythologia, Francfort, 1581 - X \[140\] : De Belidibus](#)

Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre IX

Ce document est une version augmentée de :

[Mythologia, Venise, 1567 - IX, 17 : De Belidibus](#)

Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre IX

[Mythologie, Lyon, 1612 - IX, 17 : Des Belides, ou Danaïdes](#)

est une traduction de ce document

Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre IX

[Mythologie, Paris, 1627 - IX, 18 : Des Belides, ou Danaïdes](#)

est une transformation de ce document

Informations sur la notice

Auteurs de la notice [Équipe Mythologia](#)

Mentions légales

- Fiche : [Projet Mythologia](#) (CRIMEL, URCA ; IUF) ; [projet EMAN](#), Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : [Münchener DigitalisierungsZentrum](#) (MDZ).

Présentation du document

Publication [Francfort, André Wechel, 1581](#)

Exemplaire [Regensburg \(Allemagne\), Staatliche Bibliothek, 999/Hist.pol.1307](#)

Formatin-8

langue(s) [Latin](#)

Paginationp. [1015-1018](#)

Des dieux, des monstres et des humains

Entités mythologiques et historiques

- [Bélides](#)
- [Danaïdes](#)

Équivalences entre les entités [Bélides](#) : [Danaïdes](#)

Notice créée par [Équipe Mythologia](#) Notice créée le 28/12/2018 Dernière

modification le 28/04/2023

fuisse Proserpinam Cereris filiam memoravit. ¶ Hæc fabulose dicta sunt de Narcisso. At quid in hac fabula continetur vitæ humanæ vitæ, quod potuerit has ambages ad posteros iure transmittere imprudentē, & libidinosum, ac facinorosum hominem ultionē sequi significabant, veluti umbra sequitur corpus: nam tamen Deus vindictā aliquandiu differt, tamen multo est acrior postea perditis hominib. profligādis. Istud autem tanto fit facilius, quanto maiores facultates aliquis ad res præclare gerendas nactus fuerat. Nam qui nimium forma corporis gloriabatur, & in lasciuia acuebatur, quo pacto per formā non meruit perire? omnis enim rerum humanarum nimius amor perniciosus est imprudentibus. at nunc de Belidib. dicatur.

De Belidibus. CAP. XVII.

NEQVE prætermittendæ fuerunt omnino Danaï filia, quæ illi pœnæ apud inferos dicuntur esse addictæ, ut semper aquam ex amplissimo puteo hauriāt: neq; tamen vnquam ad oram putei plena cribra possint attrahere. Fuit autem Danaus Beli cognomento prisca filius illius, qui post Apidis mortem Isim uxorem duxit, quo tempore Cecrops Athenis imperauit. Hic vbi pulso Sthenelo Argiuorum Rege Argos occupasset ex Ægypto profectus, quinquaginta filias è variis mulieribus suscepit, quas ex aui Beli nomine Belidas postea nominarunt. Fama est propter similitudinem quandam, quam cum Ægypto fratre habebat Danaus, in Græciam profugisse: quod rara sit affinium & coniuictorum beneuolentia inter principes homines, & ad eandem dignitatem aspirantium præsertim. Cum igitur Ægyptus filios quinquaginta haberet, cuperetque fraternam similitudinem aliquando compescere, satis aptam opportunitatem fore eius negotij conficiendi existimauit, si, cum totidē haberet filios, illas in matrimoniū suis filiis poposcisset. eius igitur preces non aspernatus est Danaus, sed nuptias magnificè parari instituit: verum tamen vel quia non crederet pollicitationibus, vel quia memor adhuc esset acceptæ iniuriæ, vel quia ab vno illorum mortem sibi imminere ab oraculo monitus fuerat, clam singulis dedit pugiones, quibus suos sponso, vbi dormirent, iugularent. Sortito igitur nuptiæ celebrantur, atque nomina filiorum Ægypti ista fuerunt: Agenor, Ægius, Alcis, Alcmenon, Agaptolemus, Argius, Archelaus.

Ægyptus, Arbelus, Bromius, Basiris, Chthonius, Chalcodon, Chærus, Chrysiptus, Clitus, Cisseus, Daiphron, Diacorystes, Dorion, Dryas, Enceladus, Euenor, Eurylochus, Eurydamas, Hippodamus, Hippocorystes, Hyperbius, Hippolytus, Hippothous, Hermus, Imbrus, Idmon, Idas, Lixus, Lampus, Lynceus, Lycus, Menachus, Megacles, Oeneus, Periphas, Pandion, Polyctor, Proteus, Peristhenes, Phantes, Potamon, Peperantes, Sthenelus. Filiarum Danaï nomina fuerunt: Anexibia, Anthelca, Adiante, Actæa, Adyte, Autonoe, Asteria, Agæue, Automate, Amymone, Bryce, Cercestis, Clite, Calix, Cleopatra, Cleodora, Chrysiptæ, Callidice, Celæno, Dioxippe, Erato, Eupippe, Electra, Eurydice, Euhippe, Glaucippe, Gorge, Glaucæ, Gorgophone, Hippodice, Hyperipte, Hippodanua, Hippomedusa, Hypermnestra, Iphimeduia, Mnestra, Nelo, Ocypete, Oene, Pharte, Pyrene, Podarce, Pylarge, Rhode, Rhodia, Scæa, Sthenele, Stygne, Theano. Omnes igitur patris mandato paruerunt, præter Hypermnestram natu maximam filiarum, quæ Lynceo marito peperit. reliquæ omnes igitur sponсорum capita abscissa dicuntur in Lerna infodisse, atque eorum corpora ante urbem humasse, ut scripsit Herodorus in Argonauticis; qui etiam inquit quod postea Danaï filia à Mercurio & Pallade Iouis iussu expiata fuerunt, quæ omnes in Gymnica certamina productæ, vna Hypermnestra excepta, victoribus datae sunt. Fuerunt tamen qui inquam has nuptias tanto sanguine perfusas, antequam Danaus Argos venisset, contigisse, quo tempore Danaus cum fratre Ægypto de regno contenderet. cum igitur Hypermnestrae beneficio Lynceus vnus esset superstes e tot fratribus, periculum tantum euadens Lyceam confugit, quod oppidum fuit illis temporibus non procul ab Argis, ut scripsit in Corinthiacis Pausanias. eo igitur in loco facem sublata Lynceus signum dedit se euasisse omne periculum, quod ita conuenerat cum Hypermnestra, ut deuotatis Danaï insidiis ubi in tutum se recepisset, ita facem sublata ostentaret. Sic etiam paulo post Hypermnestra vicissim facem e Larissa sustulit, qua significabat se quoque omne periculum euasisse: quare mansit postea consuetudo ut Argiui ad eius rei memoriam festum diem & solennitatem quotannis celebrarent, quam Facem vocant. Scripsit Apollodorus libro secundo Bibliothecæ, Hypermnestram fuisse postea da-

tam

tam uxorem Lynceo. Atqui Herodotus in Euterpe inquit Danaï filias primas Thesmophoria sacrificia mulieres Pelasgicas docuisse, quod genus sacrificij, cum fuisset occupata Peloponnesus à Dorienibus, protus obsoleuit. At enim Danaï filix post mortem ob id scelus, quod tam immites aduersus innocentes & affines iuuenes fuissent, illi aeterno supplicio fuerunt addictæ apud inferos, ut aquam vase perforato haurire conentur: quibus promissum esse prohibent ab eo labore tum cessandum esse, cum plena cribra è puteo hauerint. de illa pœna ita meminit Horatius lib. 3. Carminum:

fletit vna paulum

Sicca, dum grato Danaï puellas

Carmine mulcet.

Sic autem Ouidius libro 4. Metamorph. ab auo Belidas nominans inquit:

Affiduas repetunt, quas perdant, Belides vnda.

¶ Atq; tot fabulosa de ijs memorizæ prodita sunt: nunc veritatem inquiramus. Has annos esse dixerunt nonnulli, qui assiduis fructibus videntur nos velle locupletare ac saturare, cum tamen tantundem absumatur, quantum producit. Sic autem id Lucretius lib. 3. explicat:

Deinde animi ingrata natura in pascere semper,

Atq; explere bonis rebus, satiareq; nunquam.

Quod faciunt nobis annorum tempora, circum

Cum redeunt festiuq; ferunt, Variosq; lepores:

Nec tamen explemur vitæ fructibus vnquam.

Hoc, ut opinor, id est, auo florente puellas

Quod memorant laticem pertusum congerere in vas,

Quod tamen expleri nulla ratione potestur.

Sic igitur temporum & annorum vicissitudines quidam per hæc significare voluerunt. Nonnulli putarunt omnem mortalium vitam in hac fabula contineri, cum omnia quæ agimus frustra à nobis fiant in terris, cum nulla humani roboris vestigia diutius manere possint, sed omnia rursus confundantur. Alij beneficia, quæ in ingratos homines conferuntur, per hæc vana esse indicabant. Ego cōtrâ per hanc fabulam aliquid gloriosius & humano generi vtilius significari crediderim, filios scilicet tam diu pios & obediētes parentibus esse oportere, quam diu ab humanitate & Deorum immortalium religione

ac reuerentia illorum mandata non dissentiant. Quòd siquid ab ijs contra religionem, aut summi Dei voluntatem leges que precipiuntur, si contra iustitiam, si contra humanitatem, omnino non sunt audiendi: quare si quis iniqua consulenti pareat aut imperanti, quod deuitare potest, Deorum immortalium animaduersionem ac vindictam omnino fugere non poterit. si quis deniq. neglecta Dei reuerentia, & viri boni officijs aliquid impurum atq. crudele commiserit, ille perpetuis supplicijs post hanc vitam apud inferos discrucietur. ac de Behibus quidem satis, nunc de Sphinge dicamus.

De Sphinge.

CAP. XVIII.

FVIT autem Sphinx Echidnæ Typhonisque filia, ut scribit Lasius Hermioneus, quam Iuno irata in agrum Thebanum immisit. Hæc muliebri facie ac pectore fuisse proditur, pedes & caudam habuisse leonis, pennis autem volucris. At Clearchus caput & manus puellæ, corpus canis, vocem hominis, caudam draconis, leonis unguis, alas auis, illam habuisse scripsit. Hæc Sphinx singulis hominibus prætereuntibus in Phycæo colle residens obscura sanè ænigmata proponebat, quæ capiebat à Musis: atq. quicumq. illa soluere nequiuisset, is unguibus Sphingis laniabatur. Erat autem fato statutum tunc esse Sphingi moriendum, cum quis propoliturum ænigma soluisset: atque cum multi ab ea laniarentur, pronuntiatum fuit per præconem, quia cupiebant Thebani illa molestia liberari, quòd is esset Thebarum regnum capturus, & uxorem Creontis Æmonis filij habiturus, quæ pulcherrima erat omnium mulierum eius ætatis, qui Sphingis ænigma soluisset. Scripsit verò Myrceanus Asclepiades, quòd etiam testatur Isacius, facillimè Sphingem lacerare homines victos consueuisse, quippe quæ præiores corporis partes haberet leonis, ac unguis gryphi: neq. quisquam poterat auferre, cum alas haberet aquilæ, citissimeq. ad illos conuolaret, quæcumq. postremas corporis partes haberet hominis. multa fuerunt ænigmata, & longè diuersa, quæ diuersis nationibus proponebat, sed hoc ferè semper proponebatur Thebanus enucleandum, ut scripsit idem Asclepiades:

ἵσσι δὲ πῶς ἐπὶ γῆτι, καὶ τὴν ἄρα οὐ μὴ φωνῆ
καὶ τῆσδε ἀνάστασιν ἰδὼν μέρτερος ἐπὶ γῆσιν
ἵσταται κινῆται, ἀνά τ' αἰθίρα, καὶ κατὰ πύργων.

α.α.